

TAJNĀ%, DĀVĀŠRNĀ%, MOBILISAĀCENĀ•

PondĀlĀ-, 02 zĀĀTMĀ- 2019

Dobrej den vespolek. Tedy - vespolek asi nenĀ- to sprĀ;vnĀ© slovo, prĀ½ jste spĀ-Ā; kaĀ¼dĀ½ sĀ;im za sebe, kaĀ¼dĀ½ mĀ; svou vĀ½jimeĀ•nou pravdu, ale jinak jste prĀ½ dĀ;snĀ; fajn. Jo, a jĀ; jsem tu fakt jen na zĀ;jskok, neĀ¼ se panĀ- Ā;Ā©fovĀ; trsberchĀ;, zaĀ•ne se dĀ-vat obĀ;ma oĀ•ima najednou, a vnĀ-mat to, co se dĀ;je nejen na metr od nĀ-, ale i o kousek dĀ;il. A navĀ-c aĀ¼ prĀ½ bude schopna pracovat jako kancelĀ;ĀTMskĀ; myĀ;. JĀ; tu Ā¼Ā;dnou myĀ; jeĀ;tĀ; nevidĀ;l, mĀ;im jen jednu kysu. Ale tu nejspĀ-Ā; nemyslela...

PaniĀ•ka totiĀ¼ vyhlĀ;сила svatou vĀ;ilku breberĀ;ikovi, brouku, kterĀ½ se jĀ- nĀ;jak zĀ;hadnĀ; dostal do hlavy, konkrĀ©tnĀ; do ucha. Mj. a to mnĀ; poĀTMĀ;d vyĀ•Ā-tĀ; Ā¼e sem samĀ; trĀ;iva, bodlĀ;k a kdovĀ-co, furt to ze m ne vyzobĀ;vĀ; Ā¼e si nechala vlĀ©zt do hlavy nĀ;jakou hnusnou obludu, tak to se komentovat nesmĀ-...

TakĀ¼e - na pondĀlĀ- spala jen necelou jednu hodinu, jinak mne ruĀ;ila vĀ;Ā•nĀ½m courĀ;nĀ-m po bytĀ;. Ani hĀ;izet mi nic nechtĀ;la, jen se zmoĀ;la na letmeje podrb, a uĀ¼ zase odeĀ;ila zĀ-rat doblba. Kam to pĀTMesnĀ; je, to nevĀ-m, ale dĀ-vĀ; se ta poslednĀ- dobou dost Ā•asto. Asi to bude nĀ;co hodnĀ; zajĀ-mavĀ©ho. Vzdal jsem to a po vyspĀ;nĀ- jsem jĀ- zazpĀ-val do ucha tu o rannĀ-m ptĀ;Ā•eti. Ani se nebrĀ;nĀ;ila, hodila na sebe to rannĀ- minimum, a myslĀ-m, Ā¼e oĀ•i otevĀTMela aĀ¼ pĀTMed domem. Ā©esĀ;nĀ- prĀ½ netĀTM jsou v prĀ;ici a Ā;kolĀ;ici taky zaĀTMezĀ;vajĀ-. Tak jsem ji dovlekl na laviĀ•ku za domem, tam se snaĀ¼ila zprovoznit mobil (no, musĀ- to mĀ-t zaheslovanĀ© bĀ-hvĀ-kolika zpĀ-soby) takĀ¼e se stejnĀ; hned tak nikam nedostane.

ProtoĀ¼e lilo, chodili jsme pak kolem a dokola, trĀ;iva nĀ;dhernĀ;, koukaly mi z nĀ- jen uĀ;ji. Tahle Ā•erstvĀ; rannĀ- koupel... to je pravĀ½ oĀTMechovĀ½! (Mj. taky vĀ;im chutnajĀ- vlaĀ;jskĀ© oĀTMechy? mnĀ; moc, akorĀ;it paniĀ•ka nadĀ;vĀ;, kdyĀ¼ si stoupne bosou nohou na nĀ;jakou tu rozlousklou skoĀTMĀ;ipku na koberci. MĀ; mĀ-t pantovle, mĀ; je...) No, venku jsme byli dvĀ; hodiny, to uĀ¼ jsme byli oba nadranc, paniĀ•ka nasbĀ-rala nĀ;jakĀ© popadanĀ© lĀ-skĀ;Ā•e, uĀ¼ mĀ;la otevĀTMenĀ© alespoĀ^ jedno oko Ā•plnĀ;, a najednou prohlĀ;сила, Ā¼e se de domĀ-...

VĀ-m proĀ•, najednou se totiĀ¼ hnala jak za zajĀ-cem, tedy, jak jĀ; za zajĀ-cem. Ve dveĀTMĀ-ch mne odmrĀ;tila a uĀ¼ vletĀ;la do toho svĀ©ho sedacĀ-ho pokoje.

A nezapomnĀ;la, i kdyĀ¼ jsem v to doufal, a hodila mne pod sprchu. A drbala a drhla a drbala a drhla... Pak to bylo hezĀ•Ā-, protoĀ¼e mne zabalila do velkĀ© osuĀ;ky, jak nĀ;jakĀ½ dvoumĀ;sĀ-Ā•nĀ- prtĀ;, a svalila se se mnou do svĀ©ho pelechu. HĀTMĀ;ila, drbala mne, bylo to fajn...

JenĀ¼e za chvĀ-li vyletĀ;la, Ā¼e musĀ- jĀ-t k nĀ;jakĀ©mu dalĀ;Ā-mu doktorovi, vyskuhrat si nĀ;jakĀ© prĀ;Ā;ky. Tohodle neznĀ;im, protoĀ¼e k naĀ;Ā- panĀ- doktorce chodĀ-me oba. Ta je moc fajn, ona se ptĀ;, paniĀ•ka odpovĀ-dĀ; a panĀ-doktorka - na stĀTMĀ-daĀ•ku se sestĀTMĀ•kou, mne drbou... Hele, fakt, to je sĀ-la... No, kolem druhĀ© jsme byli doma a pak pĀTMijel pro paniĀ•ku Robert, jĀ; zĀ stal doma na oknĀ; a Ā•uĀ•el... Kde byli, to nevĀ-m, ona mi vĀ¼dycky jen ĀTMekne: "Jdu n buĀ• tu hodnej." Jako bych snad nĀ;kdy nebyl...

VrĀ;tila se v sedm, ukecal jsem ji na prochĀ;zku, tak jeĀ;tĀ; sbĀ-rala lĀ-skĀ;Ā•e tady kousek pod stromem, pak jsme mĀ;li

jogurt (nechal jsem jã- vã-tãjã- ä•ãjst, jsem gentleman), a ona prohlãjsila, Å¾e uÅ¾ je totãlnã blbãj, Å¾e to nechãj na mnã, aÅ¾ si tam napã-ãju, co mne napadne, a ona Å¾e se pokusã- spãjt...A Å¾e prej vãj zejtra vynahradã...

Jo, neã-kala vãj tu nemravnou superlegraci o tom chrobãjkovi, co mãj prej v uchu? Ne? fakt?

Tak to si nechte od nã- vyprãvãt...

Jdu za nã-, musã-m ji hlã-dat, nikdo jinej to nezastane.

Vãjãj zpravodaj KAYO